

การศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)

A Study of Grade 10 Students' Creative English Language Writing Ability Using Melodic Approach

ชุลีวรรณ สุขโข^{1*} และ สิทธิพล อาจอินทร์²

Chuleewan Sukkho^{1*} and Sitthipon Art-in²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University

²รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Associate Professor, Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Khon Kaen University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) โดยให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 กลุ่มการเรียนภาษาอังกฤษ-จีน โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 46 คน รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre - Experimental Design) แบบกลุ่มเดียว มีการทดสอบหลังเรียน (One - Shot Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) จำนวน 6 แผน เวลา 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนเป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ 3) แบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เฉลี่ยเท่ากับ 22.50 คิดเป็นร้อยละ 75.00 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 80.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ด้านครูผู้สอน รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา และด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนตามลำดับ

คำสำคัญ: ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์, การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี

*Corresponding author. Mobile: +66 (0) 8314 02954

Email address: chuleewansukkho@gmail.com

Abstract

The objectives of the present research study were 1) to study grade 10 students' creative English language writing ability through the use of Melodic Approach so that the students made a mean score of 70% of the full marks or better, and at least 70% of the group passed the criterion and 2) to study the students' satisfaction with learning activities through the use of Melodic Approach. The target group consisted of 46 grade-10 students from Classroom No. 4/3, the Chinese-English Language Group, in Kanlayanawatt School, Muang District, Khon Kaen Province, under the Office of Secondary Educational Service Region 25, during the second semester of the 2015 academic year. The One-Shot Case Study

research design was employed for data collection. Research instruments included 1) 6 lesson plans based on Melodic Approach which took 12 instructional periods to complete, 2) an essay type of learning achievement test on English language creative writing ability and 3) a 30 questions, 5-level rating scale type of questionnaire for eliciting the students' opinions about learning activities based on Melodic Approach. The collected data were analyzed by means of calculating arithmetic mean, standard deviation and percentage.

The findings show that:

1. The students made a mean score of 22.50 or 75.00% of the full marks on creative English language writing ability, and 37 students, or 80.43% of the group, passed the passing criterion of 70% which is higher than the prescribed criterion of 70%; and

2. The students, as a whole, expressed a "high" level of satisfaction with learning activities based on the Melodic Approach. However, when each of the four aspects was scrutinized separately, it was found that three aspects of the teacher, learning activities and subject content were ranked as highest in that order, while the aspect of instructional media ranked the lowest among the four.

Keywords: Creative English Language Writing Ability, Melodic Approach

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันคงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย เพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการประกอบอาชีพ นอกจากนี้การรวมตัวกันของ 10 ประเทศในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อก่อตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ส่งผลให้ประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้รับผลกระทบในด้านต่างมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากกฎบัตรอาเซียน

ข้อ 34 บัญญัติว่า "The working language of ASEAN shall be English" "ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือ ภาษาอังกฤษ" ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียนในการสื่อสารสร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียนในการนี้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่นักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน เข้าใจความแตกต่างของภาษา การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมสามารถสื่อสาร

กับชาวต่างชาติได้ รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ง่ายและกว้างขึ้น

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกจากทักษะการฟัง การพูด และการอ่านแล้ว การเขียนเป็นอีกหนึ่งทักษะที่มีความสำคัญมากเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิดและใช้เป็นหลักฐานในการอ้างอิงได้ Smith (2005) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า “ด้วยการเขียนเท่านั้น การติดต่อกับโลกภายนอกจึงทำได้ ในขณะที่การพูดต้องมีผู้ฟัง แต่ผู้อ่านนั้นพบได้ทุกหนทุกแห่งที่การไปรษณีย์ไปถึง หนังสือและนิตยสารก็หาได้สะดวกกว่าแผ่นเสียง เทปและวิทยุ นอกจากนี้ประโยชน์อีกอย่างหนึ่งของการเขียนคือ การช่วยพูด” อัจฉรา วงศ์โสธร (2540) ได้กล่าวถึงการเขียนไว้ว่า “การเขียนเป็นทักษะที่สื่อสารได้ผ่านกาลเวลาและสถานที่ โดยที่เป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ปัญหา ความต้องการของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน สามารถใช้บันทึกประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิวัฒนาการของสังคม และวิทยาการในแขนงต่างๆ หน้าที่ทางการเขียนจึงมีนับทั้งอดีต ปัจจุบันและอนาคต การเขียนจึงมีความเป็นอมตะที่มีความเป็นสากล”

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน ซึ่งยากกว่าการฟัง การพูด และการอ่านเพราะผู้เขียนต้องมีความรู้ดี รู้จักคำศัพท์มากมีความสามารถในการสังเคราะห์ เรียบเรียงถ้อยคำทุกประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสื่อความหมายได้ชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่นอกจากจะสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจแล้วจะต้องมีศิลปะในการเขียนด้วยกล่าวคือ มีกลวิธีในการเขียน รู้จักถ่ายทอดความคิดจินตนาการและภาษาได้สละสลวยประทับใจผู้อ่าน

อย่างไรก็ตามจากสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยพบว่าการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ยังถือว่าเป็นเรื่องยากและมีอุปสรรคหลายอย่าง Chanmon (1997) กล่าวว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และทักษะที่จำเป็น

ในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์เพราะมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านวิชาการมากกว่าความคิดสร้างสรรค์ จึงส่งผลให้การสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ไม่ได้รับการสนับสนุนหรือให้ความสำคัญมากเท่าที่ควรจะเป็น พเยาว์ ทักษิณ (2553) นอกจากนี้ยังเน้นผลงานที่ยึดความถูกต้องของรูปแบบการเขียนและกฎเกณฑ์ทางภาษามากเกินไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ในทางตรงกันข้ามกลับส่งผลให้ขาดความมั่นใจในความรู้ ความคิด ไม่กล้าแสดงออก ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเขียนโดยรู้สึว่าการเขียนเป็นเรื่องที่ยากและเบื่อหน่ายในที่สุด ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ไม่บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

โรงเรียนกัลยาณวัตรเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากลระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ แต่จากผลการทดสอบเพื่อประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปี พ.ศ. 2558 โรงเรียนกัลยาณวัตรพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 26.86 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำและลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของปี พ.ศ. 2556 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.39 (โรงเรียนกัลยาณวัตร, 2556) และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนกัลยาณวัตรพบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่นักเรียนประสบปัญหามากที่สุด โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 กลุ่มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ-จีน เป็นห้องเรียนที่ประสบปัญหาดังกล่าว ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเขียนงานภาษาอังกฤษไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ครูกำหนด การใช้รูปคำไม่ถูกต้อง การเขียนประโยคมีความหมายไม่ชัดเจน การเขียนตกหล่น สาเหตุของปัญหาดังกล่าวคือ นักเรียนขาดทักษะการเขียน ขาดความคิดสร้างสรรค์ ที่นำไปสู่การเขียน ขาดความเข้าใจในการใช้ไวยากรณ์

ขาดทักษะในการเขียนประโยค ขาดความเข้าใจในการใช้คำชนิดต่างๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการเขียนภาษาอังกฤษ และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษโดยมองว่าเป็นสิ่งที่ยากและน่าเบื่อหน่าย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และส่งเสริมบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความผ่อนคลายอันจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ตามแนวคิดของ Cranmer and Laroy (1992) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ดนตรีและเพลงในกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 Introduction Step ขั้นที่ 2 Thinking Practice Step ขั้นที่ 3 Writing Step ขั้นที่ 4 Sharing Step เสียงของดนตรีและเพลงช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลาย มีความสุขในการเรียน และเกิดความคิดสร้างสรรค์สามารถจินตนาการได้อย่างอิสระ นักเรียนจึงสามารถเขียนออกมาได้อย่างอิสระและสร้างสรรค์ได้ เมื่อนักเรียนรู้สึกผ่อนคลายขณะเขียนจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงบวกและเกิดความพึงพอใจต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ต่อบรรยากาศในชั้นเรียนและต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวม สุชาติ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในระหว่างที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) และเมื่อจบภาคการศึกษาคะแนนเฉลี่ยการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนคือ 83.66 ซึ่งผ่านเกณฑ์มากที่สุดที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อบรรยากาศในชั้นเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)

จะเห็นได้ว่าลักษณะของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนานักเรียนให้เกิดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากกิจกรรมดนตรีจะช่วยพัฒนาสมองซีกซ้ายและขวาให้ทำงานอย่างสมดุล นอกจากนี้ขณะฟังดนตรีนักเรียนจะรู้สึกผ่อนคลาย ปล่อยความคิดจินตนาการได้อย่างอิสระ นักเรียนจึงสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Design) รูปแบบกลุ่มเดียว (One-Shot Case Study) เพื่อช่วยเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) โดยให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 กลุ่มการเรียนภาษาอังกฤษ-จีน โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 46 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 1 ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.31 - 0.74 ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.22 - 0.70 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (Reliability) เท่ากับ 0.88 และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยวางแผนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1 ปฐมนิเทศนักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)

3.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ที่สร้างขึ้นจำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมงโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามตารางสอนของโรงเรียนกัลยาณวัตร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

3.3 ทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยใช้แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 1 ชุด

3.4 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนเสร็จเรียบร้อยแล้วโดยใช้แบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมายดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) พบว่านักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เฉลี่ยเท่ากับ 22.50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 37 คน จากนักเรียนทั้งหมด 46 คน คิดเป็นร้อยละ 80.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ด้านครูผู้สอน

อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.68) รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.14, S.D. = 0.82) ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.09, S.D. = 0.76) และด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.09, S.D. = 0.86) ตามลำดับ

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบที่จะนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

2.1 การศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เฉลี่ยเท่ากับ 22.50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 37 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 46 คน คิดเป็นร้อยละ 80.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ตามแนวคิดของ Cranmer and Laroy (1992) เพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ได้ เนื่องจากการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และส่งเสริมบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความผ่อนคลายโดยใช้ดนตรีและเพลงในกิจกรรมการเรียนรู้ เสียงของดนตรีและเพลงช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลาย มีความสุขในการเรียนและเกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถจินตนาการได้อย่างอิสระ และเขียนออกมาได้อย่างอิสระและสร้างสรรค์ได้ ในระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 2 Thinking Practice Step ขณะที่เสียงดนตรีกำลังบรรเลงพร้อมกับครูพูดโดยใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวลในการถามคำถามนำนักเรียนเพื่อกระตุ้นให้เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ สังเกตได้ว่าพฤติกรรมของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นไปตามที่คาดหวัง โดยทำนอง การวางแผน และใบหน้าอยู่ในสภาพที่ผ่อนคลาย นักเรียนมีการโยกตัว ผงกศีรษะเบาๆ และ

เคาะจังหวะมือไปตามท่วงทำนองของดนตรีขณะหลับตา แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีสมาธิและกำลังจดจ่ออยู่กับเสียงที่ได้ยิน ซึ่งสอดคล้องกับ Griffiee (1992) ที่ได้กล่าวว่าดนตรีมีอิทธิพลในการเปลี่ยนอารมณ์และความรู้สึกของผู้ฟังเพราะดนตรีทำให้เกิดคลื่นสมองแอลฟา (Alpha) ซึ่งเป็นคลื่นสมองในขณะที่สมองและร่างกายอยู่ในภาวะผ่อนคลายและตื่นตัวในการเรียนรู้ ช่วยกระตุ้นให้เกิดจินตนาการต่างๆ อย่างไม่รู้จบ นอกจากนี้ดนตรีมีส่วนในการพัฒนาทางด้านร่างกาย สมอง การเรียนรู้ จิตใจ อารมณ์ สังคมและช่วยให้การประสานงานของระบบต่างๆ ในร่างกาย ความสามารถทางการเห็นและการได้ยินดีขึ้น อีกทั้งยังมีส่วนเสริมสร้างสมาธิ ความจำ เชาวน์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อื่นๆ อีกด้วย การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) มีทั้งหมด 4 ขั้นตอนซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ดนตรีและเพลงร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 1 ขั้นที่ 2 และขั้นที่ 4 ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 Introduction Step ครูเปิดดนตรีหรือเพลงก่อนที่นักเรียนจะมาถึงห้องเรียนประมาณ 3-5 นาที เพื่อเตรียมบรรยากาศในการเรียนและกระตุ้นความรู้สึกของนักเรียนให้มีความผ่อนคลายและอยากเรียน เมื่อสังเกตเห็นว่านักเรียนอยู่ในสภาพพร้อมที่จะเรียนแล้ว ครูปิดเสียงดนตรี จากนั้นครูกำหนดหัวข้อหรือประเด็นที่จะให้ผู้เรียนเขียน แล้วนำเสนอรูปภาพ ภาพวาด หรือสื่ออื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อหรือประเด็นนั้นๆ แล้วนักเรียนช่วยกันระดมคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เห็นว่ามี ความเกี่ยวข้องกับหัวข้อและรูปภาพที่ครูกำหนดให้

ขั้นที่ 2 Thinking Practice Step ครูเปิดดนตรีหรือเพลงบรรเลงคลาสสิก ที่ให้ความรู้สึกสอดคล้องกับหัวข้อที่จะให้นักเรียนเขียน ครูผู้สอนมีหน้าที่ทำให้นักเรียนทำจิตใจให้สงบ ทำจิตใจให้สบาย ไม่วิตกกังวลใดๆ โดยทำจิตใจและร่างกายให้ผ่อนคลายไปตามเสียงของดนตรีที่ได้ยิน เมื่อสังเกตเห็นว่านักเรียนอยู่ในสภาพที่พร้อมแล้ว จึงให้นักเรียนค่อยๆ หลับตาลงอย่างช้าๆ และผ่อนคลาย ในขณะที่เพลงก็ยังคงเปิดอยู่ แล้วครูถามคำถามนำเกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนดโดยการพูดโดยใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวล เพื่อกระตุ้นความคิดและจินตนาการของนักเรียน เมื่อเสียง

ของคนตรีจบลง ครูให้นักเรียนจดประเด็นสำคัญหรือสิ่งที่ได้เห็นในจินตนาการขณะหลับตาลงบนกระดาษทันที เพื่อไม่ให้ลืม สังเกตเห็นได้ว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการจดสิ่งที่จินตนาการลงในกระดาษอย่างตั้งใจ **ขั้นที่ 3 Writing Step** นักเรียนลงมือเขียนบรรยายอย่างอิสระเกี่ยวกับภาพทั้งหมดที่ได้เห็นในจินตนาการของตนเอง ครูกระตุ้นให้นักเรียนเขียนออกมาโดยคำนึงถึงความรู้สึกสร้างสรรค์และความมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละคนเป็นหลัก โดยไม่กังวลถึงการสะกดคำและไวยากรณ์มากนักจนเกินไป ซึ่งในขั้นตอนนี้ นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษช่วยในการเลือกใช้คำศัพท์และสะกดคำศัพท์ได้ โดยครูคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง **ขั้นที่ 4 Sharing Step** หลังจากเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนแบ่งปันหรือนำเสนองานของตนต่อเพื่อนๆ ในห้อง ด้วยวิธีการจับคู่แล้วแลกเปลี่ยนกันอ่านงานของเพื่อน การนำเสนอหน้าชั้นเรียนหรือการอภิปรายกลุ่ม โดยครูเปิดดนตรีในระหว่างที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรม จากการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ได้มีการนำดนตรีหรือเพลงมาใช้ในขั้นตอนของกิจกรรม เนื่องจากดนตรีช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ มีสมาธิจดจ่ออยู่กับสิ่งที่เรียนได้ดีกว่าและส่งเสริมให้บรรยายภาคในชั้นเรียนมีความผ่อนคลาย โดยสังเกตเห็นได้ว่านักเรียนมีความรู้สึกเชิงบวกและสนุกสนานในขณะที่เรียน เมื่อได้ยินเสียงของดนตรีและเพลง พฤติกรรมของนักเรียนที่สังเกตเห็นได้คือมีการเคาะมือเป็นจังหวะโยกตัวตามทำนอง มีสีหน้าแวววาวที่ผ่อนคลายและมีความสุขเช่นเดียวกับ Murphey (2005) ที่ได้กล่าวว่าดนตรีช่วยให้ผู้เรียนเกิดภาพหรือเกิดจินตนาการในขณะที่กำลังเขียนเพราะความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการคิดและการเขียนของมนุษย์นั้นสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น และเป็นส่วนประกอบเสริมซึ่งกันและกัน ดังจะเห็นว่าความคิดสร้างสรรค์ทำให้เกิดการพูด การเขียนสร้างสรรค์ การคิด การพูด และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ทำให้เกิดการคิดเชิงสร้างสรรค์ที่พัฒนายิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Srinaron (2550) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้

โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนธรรมดา ในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยใช้ดนตรีในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการและความรู้สึกผ่อนคลาย ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างสร้างสรรค์โดยผลงานของผู้เรียนแสดงถึงการมีความคิดริเริ่มแปลกใหม่ รูปแบบของการใช้ภาษาสื่อถึงจินตนาการและความรู้สึกที่ละเอียดลออ สร้างสรรค์มากกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนธรรมดา

2.2 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ด้านเนื้อหา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ด้านการวัดและประเมินผลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 จากข้อสรุปดังกล่าวอภิปรายได้ว่า ด้านครูผู้สอน ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความเป็นมิตร เอื้อเฟื้อ และให้ความช่วยเหลือนักเรียนและการวางตัวของครูทำให้อารมณ์อบอุ่นและสบายใจในขณะที่เรียน ด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ครูสอนมีความเหมาะสม ไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป เนื้อหาที่เรียนสอดคล้องกับชีวิตและมีความทันสมัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามปัญหาและแสดงความคิดเห็นใน

ห้องเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน การเปิดดนตรีหรือเพลงทำให้บรรยากาศในห้องเรียนมีความผ่อนคลาย ด้านการวัดและประเมินผล ครูทำการวัดผลและประเมินผลได้สอดคล้องและครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่เป็นเช่นนี้เพราะดนตรีช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ มีสมาธิจดจ่ออยู่กับสิ่งที่เรียนได้ดี และส่งเสริมให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความผ่อนคลาย (Fonseca, 2000) ซึ่งสอดคล้องกับ (Hodges, 2000) ที่ได้กล่าวว่าเสียงของดนตรีและเพลงช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลาย มีความสุขในการเรียนและเกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถจินตนาการได้อย่างอิสระเมื่อนักเรียนรู้สึกผ่อนคลายในขณะที่เรียนจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกรื่นจูงใจและเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนและต่อบรรยากาศในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Murphey (2005) ที่กล่าวว่าดนตรีมีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในชั้นเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาดา คอกซ์ (2550) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อบรรยากาศในชั้นเรียน ซึ่งพบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในระหว่างที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) และเมื่อจบภาคการศึกษา คะแนนเฉลี่ยการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนคือ 83.66 ซึ่งผ่านเกณฑ์ดีมากที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อบรรยากาศในชั้นเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) จึงกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่นอกจากช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์แล้วยังส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรื่นจูงใจสนุกสนานในการเรียน มีความผ่อนคลาย ลดบรรยากาศตึงเครียด ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและความรู้สึกรื่นจูงใจต่อบรรยากาศในชั้นเรียนและในกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 หากมีนักเรียนที่ยังเขียนภาษาอังกฤษไม่ได้หรือยังเขียนไม่คล่อง ครูควรให้ความช่วยเหลือนักเรียนโดยการเอาใจใส่เป็นพิเศษ อาจมีการสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียน

1.2 เพลงที่นำมาใช้ในขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีความทันสมัยตรงกับระดับและช่วงวัยของนักเรียน และการเลือกเพลงบรรเลงควรศึกษาและเลือกที่สอดคล้องกับประเด็นที่นักเรียนลงมือเขียน หรือ มีความเหมาะสมในการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

1.3 การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิธีการและขั้นตอนต่างๆ อย่างละเอียดก่อนที่จะนำไปใช้จริงช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและได้ผลดีมากยิ่งขึ้น

1.4 การเลือกแบบฝึกหัดที่หลากหลายและมีกิจกรรมที่น่าสนใจช่วยเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์และทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.5 การกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน ช่วยลดปัญหาในการใช้เวลาเกินกำหนด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรายวิชาทางภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาไทย ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน

2.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายในระดับชั้นอื่นๆ

2.3 ควรมีการวิจัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach) ในรายวิชาภาษาอังกฤษโดยบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

พเยาว์ ทักชิน. (2553). **การเขียนเชิงสร้างสรรค์การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ที่นักเรียนเขียนได้อย่างอิสระกับแบบฝึกหัดที่ครูเป็นคนกำหนดเรื่อง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

โรงเรียนกัลยาณวัตร. (2556). **รายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2556**. ขอนแก่น: โรงเรียนกัลยาณวัตร.

สุชาติ คอกซ์. (2550). **การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดนตรี (Melodic Approach)**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อังฉรา วงศ์โสธร. (2540). **การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและความถนัดในการเรียนภาษาของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล**. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chanmon, Nich. (1997). **Using Creative Writing Skills Workbooks in Prathomsuksa 4**.

Chiang Mai: Master of Education in Curriculum and Instruction. Chiang Mai University.

Cranmer, David and Laroy, Clement. (1992). **Musical Opening: Using Music in the Language Classroom**. Harlow: Longman.

Forseca Mora, C. (2000). Foreign Language Acquisition and Melody Singing. *ELT Journal*. 54 (2), 146-152.

Griffie, Dale T. (1992). **Song in Action**. London: Prentice-Hall, Inc.

Hodges, Donald A. (2000). A Virtual Panel of Expert Researchers. *Music Educators Journal*, 87 (2), 40-50.

Murphey, T. (2005). **Music & Song**. Oxford: Oxford University Press.

Smith, J. A. (2005). **Creative teaching of the language Arts in the elementary school**. Boston: Allyn and Bacon.

Srinaron (2550). **The Study of Creative English Writing Ability of Grade 6 Students through the Melodic Approach**. Teaching English as A Foreign Language Department, Master of Education in Teaching English as a Foreign Language, Chiang Mai University.